

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6817010218
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6817010218.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaných O. C. a B. C. za prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 a iné Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 4. apríla 2019, o odvolaní obžalovaného B. C. a obžalovaného O. C. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/100/2017, zo dňa 07.01.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/100/2017 zo dňa 07. 01. 2019.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec v r a c i a Okresnému súdu Revúca s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/100/2017 zo dňa 07.01.2019 boli obžalovaní O. C., nar. XX.XX.XXXX a B. C., nar. XX.XX.XXXX uznaní za vinných a to obž. O. C. v bode 1., 2. rozsudku a obž. B. C. v bode 3., 4. rozsudku a to obž. O. C. v bode 1. rozsudku za prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr.zák. a v bode 2. rozsudku za prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr.zák. Ďalej obž. B. C. v bode 3. rozsudku bol uznaný za vinného z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr.zák. a v bode 4. rozsudku z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr.zák.

Následne boli obaja odsúdení a to obž. O. C. podľa § 346 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr.zák. pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr.zák., pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr.zák. bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Súčasne podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obž. B. C. prvostupňový súd podľa § 346 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr.zák., s použitím § 38 ods. 4 Tr.zák., pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr.zák. a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr.zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, kde súčasne podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že tak obž. O. ako i B. C. v trestnej veci ods. Q. Q., sp.zn. 3T/1/2016 vypovedali takým spôsobom, ako je uvedené v obžalobe, teda že za páchatela trestného činu sprenevery, za ktorý bola právoplatne odsúdená v konaní 3T/1/2016 Q. Q., označovali P. M. s tým, že v ich prípade išlo o očitých svedkov. Inkriminované výpovede podľa názoru prvostupňového súdu obaja obžalovaní a to obž. O. C., ako aj obž. B. C. vykonali v čase, keď boli v skúšobnej dobe podmieneného

trestu odňatia slobody a hrozil im v prípade uznania viny nepodmienečný trest odňatia slobody. Ďalej potom prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia rozoberá jednotlivé výpovede svedkov, ako aj ďalšie vykonané dôkazy, pričom dospel k záveru, že obaja obžalovaní boli v predchádzajúcej veci veľmi dôležitými očitými svedkami toho, kto z výherných automatov v herni Latino Café vyberal finančné prostriedky, resp. kto týmito prostriedkami manipuloval, pričom ich výpovede usvedčovali z takéhoto konania P. M. ako oficiálneho prevádzkovateľa herne, kde súd vyhodnotil tieto výpovede ako nedôveryhodné a nepravdivé.

Osobitne v tejto súvislosti prvostupňový súd akcentuje, že ak by súdy vyhodnotili tieto výpovede ako pravdivé a dôveryhodné, mali by za následok iné rozhodnutie vo veci samej, pretože žiadny iný svedok nevidel, ako peniaze z automatov vyberal a zamestnancom herne poskytoval P. M.. Podľa názoru prvostupňového súdu sa preto obaja obžalovaní dopustili trestnej činnosti tak, ako boli žalovaní okresným prokurátorom.

Na základe takto zisteného a kvalifikovaného skutkového stavu tak v prípade obžalovaných týmto uložil v podstate rovnaké tresty a to trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, pričom vzhľadom na skutočnosť, že obaja obžalovaní sa dopustili inkriminovanej trestnej činnosti v priebehu plynutia skúšobnej doby, nebolo možné im uložiť podmienený trest odňatia slobody a preto prvostupňový súd obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr.zák.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie jednak prítomný obžalovaný O. C. a za neprítomného B. C. v zastúpení jeho obhajca a to priamo do zápisnice na hlavnom pojednávaní. Obhajca oboch obžalovaných následne v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za nesprávny, nespravodlivý a nezákonný. V tejto súvislosti uvádza, že obaja obžalovaní v trestnej veci ods. Q. Q. neklamali, neuviedli nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie alebo takúto okolnosť mali zamlčať. Tým pádom podľa jeho názoru neboli splnené zákonné pojmové znaky žalovaného prečinu. Zdôrazňuje pritom, že obžalovaná Q. bola obvinená a následne právoplatne odsúdená, nikdy nebol obvinený P. M. a ich výpovede boli zhodné tak u vyšetrovateľa ako i na súde, pričom nemali podstatný význam pre rozhodnutie. Osobitne pritom akcentuje, že celé vyšetrovanie a odsúdenie riadil a sprevádzal do rozhodnutia súdu prokurátor, ktorý žaloval a viedol proces proti ods. Q., ktorý dal následne i pokyn, aby po odsúdení Q. prišli na rad títo obžalovaní hlavne, keď vedel, že v inkriminovanom čase boli v podmienenom odsúdení za inú trestnú činnosť. Poukazuje pritom na pokyn prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca z 08.02.2017. Podľa názoru obhajcu obžalovaných sa má prokurátor riadiť ust. § 230 ods. 1 Tr.por. a § 230 ods. 2 Tr.por., kde k vzneseniu obvinenia u oboch obžalovaných došlo na základe pokynu prokurátora OP Revúca, čím o následnej sťažnosti mal rozhodovať nadriadený prokurátor. Obhajca obžalovaných ďalej uvádza, prvostupňový súd rešpektoval len názor jednej procesnej strany a to prokurátora, pričom prehliadol jeho porušovanie zákona podaním odvolania. Rozsudok považuje za nepreskúmateľný, nejasný a nezrozumiteľný a taktiež nezákonný. Domáha sa zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby bola vec vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne, aby boli obaja obžalovaní oslobodení spod obžaloby.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných bolo dôvodné.

Esenciálnym prvkom naplnenia obligatórnych znakov skutkovej podstaty krivej výpovede a krivej prísahy v zmysle ust. § 346 ods. 1, 2 Tr.zák. je skutočnosť, že páchatel uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo takú okolnosť zamlčí. Objektívnu stránku týchto trestných činov možno naplniť aktívnou alebo pasívnou formou. Aktívna forma konania spočíva v úmyselnom uvedení nepravdy svedkom o okolnosti dôležitej pre rozhodnutie v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní, alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo pred policajtom alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou. Pasívna forma konania má podobu svedkovho úmyselného zamlčania okolnosti dôležitej pre rozhodnutie v konaní pred súdom alebo v

trestnom konaní, alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo pred policajtom alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou.

Okolnosť dôležitá pre rozhodnutie je podstatným prvkom naplnenia skutkovej podstaty trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy, bez ktorej nejde o tieto trestné činy. Podľa ustálenej judikatúry spravidla ide vždy o takú skutočnosť, v prípade okolnosti dôležitej pre rozhodnutie, ktorú rozhodujúci orgán musí vziať v úvahu pri riešení otázky, o ktorej má rozhodovať (v trestnom konaní ide o všetky okolnosti, ktoré môžu ovplyvniť rozhodnutie o vine alebo treste, o uložení ochranného opatrenia alebo o nároku poškodeného).

Z pripojeného spisového materiálu, ako i z rozhodnutia tak prvostupňového súdu a odvolacieho súdu, ako i z rozhodnutia o povolení obnovy konania je zrejmé, že ani v jednom prípade, to znamená ani v základnom konaní pred prvostupňovým súdom, ani pred odvolacím súdom výpovede obidvoch obžalovaných boli vyhodnotené súdmi ako nedôveryhodné a súdy k týmto výpovediam ani pri rozhodovaní neprihliadli. Svedčí o tom odôvodnenie rozsudku sp.zn. 3T/1/2016, ktorý sa nachádza na str. 101-110, najmä však rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 2To/92/2016 zo dňa 26.1.2017, v zmysle ktorého výpovede oboch svedkov boli vyhodnotené v odôvodnení rozhodnutia ako výpovede absurdné a nezodpovedajúce vykonanému dokazovaniu, účelové, v snahe pomôcť samotnej obžalovanej. Za tohto dôkazného stavu je zrejmé, že predmetné výpovede, ktoré sú predmetom obžaloby, predchádzajúcimi rozhodnutiami súdov neboli vzaté v úvahu, t.j. nemali podstatný význam pre rozhodnutie, čím úplne absentuje objektívna stránka trestných činov, ktoré boli žalované prokurátorom. S touto skutočnosťou sa prvostupňový súd absolútne nevysporiadal a bude povinnosťou prvostupňového súdu vysporiadať sa s touto skutočnosťou po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie.

Argumentácia obhajcu obžalovaného, že okresný prokurátor dal pokyn na vznesenie obvinenia obom obžalovaným je nesprávna a v podstate irelevantná. Z prípisu na č.l. 1 trestného spisu vyplýva, že prokurátor odovzdal vec z podozrenia zo spáchania trestného činu krivej výpovede a krivého obvinenia, avšak nedal pokyn vyšetrovateľovi na vznesenie obvinenia, preto predmetná argumentácia uvedená v odvolaní je irelevantná.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.